Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26345
Copyright: Admont, Benediktinerstift

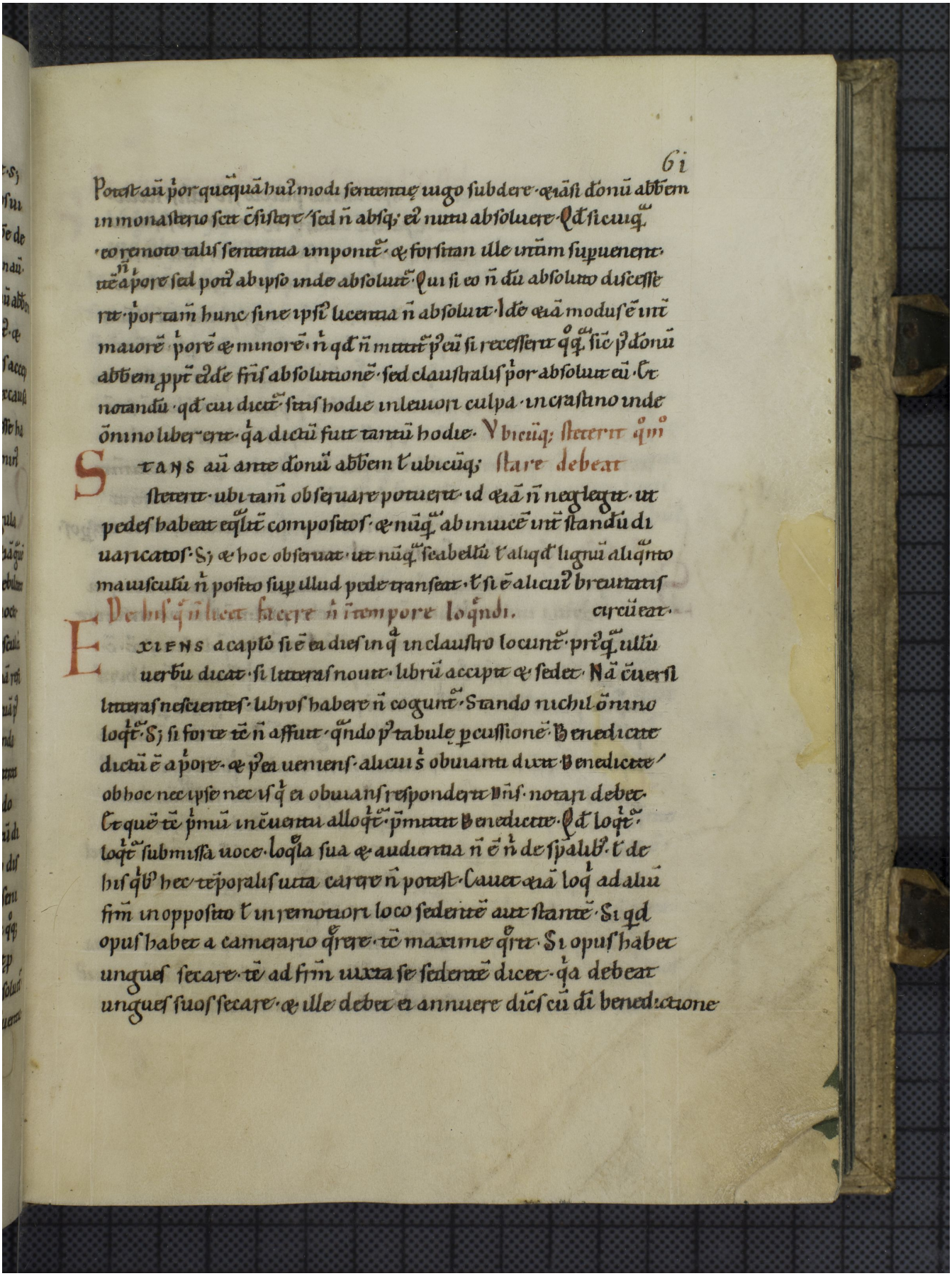

61

Potest aut por quequa hujusmodi sententiae iugo subdere. eiusdem donum abbem in monasterio sancti consistere, sed non absque eius nutu absoluere. Quod si cuiuscumque conventus talis sententia imponitur. et forsitan ille intum supuenerit non a pore sed potius ab ipso inde absolutus. Qui si eo non dum absoluto discesserit. portam hunc sine ipsius licentia non absoluit. Idcirco eiusdem modus est inter maiorem porem et minorem. in quod non mittitur per eum si recesserit quia sic per donum abbem propter eiusdem fratris absolutionem. sed claustralis por absoluit eum. Et notandum. quod cum dicitur. stras hodie in lectum culpa. in crastino inde omnino liberetur. quia dictum fuit tantum hodie. Ubicumque steterit quis

STANS autem ante donum abbem vel ubicumque stare debeat steterit. ubi tamen obseruare potuerit. id eiusdem non neglegit. ut pedes habeat equaliter compositos. et numquam abinuicem inter standum diuaricatos. Si et hoc obseruat. ut numquam scabellum vel aliquid lignum aliquanto mauisculum non positum sup illud pedem transeat. vel si eum alicuius breuitatis circumeat.

De his quibus licet facere in tempore loquendi.

EXIENS a capitulo sive ea dies in qua in claustro locutus. priusquam ullum uerbum dicat. si litteras nouit. librum accipit et sedet. Nam cum illi litteras nescientes. libros habere non cogunt. Stando nichil omnino loquitur. Si si forte tempus non affuit. quando per tabulae percussionem Benedicite dicitur eum a pore. et per eum uenientes. alicui s obuiantu dicit Benedicite. ob hoc nec ipse nec is qui ei obuians respondere unus notari debet. Et quem tempus in cuentu alloquitur. primum Benedicite. Quod loquitur. loquitur submissa uoce. loquela sua et audientia non est in de spalibus. vel de his quibus hec temporalis uita carere non potest. Cauet eius loqui ad alium finem in opposito vel in remotiori loco sedentem aut stantem. Si quid opus habet a camerario querere. tempus maxime quiete. Si opus habet unques secare. tempus ad finem uicta se sedentem dicere. quia debeat unques suos secare. et ille debet ei annuere dicens cum di benedictione